

“Producten uit het Oostblok: dat blijft Russische roulette”

Gazet van Antwerpen - 29 Nov. 2019

Pagina 11

* Gazet van Antwerpen : Sport: Stad en Rand, Sport: Kempen, Sport: Mechelen - Waas

Flandrienne van het Jaar Sofie De Vuyst (32) testte positief op lichaamsvreemde steroïden, maar houdt haar onschuld vol. Zo komt straks wellicht de hypothese van het 'vervuilde voedingssupplement' op tafel. Een slap excuus of een pijnlijke realiteit? “Supplementen uit het Oostblok: dat blijft Russische roulette.”

Sofie De Vuyst (32) testte op 18 september positief op 'exogene' of lichaams vreemde steroïden. Veel meer is over haar zaak niet bekend. Ze won wel al advies in bij advocaat Johnny Maeschalck en lijkt dus van plan om de positieve plas juridisch aan te vechten.

Goed mogelijk dat de piste 'vervuild voedingssupplement' straks op tafel komt. Het is een evergreen bij dopingover tredingen. Cynisch hoeft niemand daarover te doen, want zeker vroeger was zogenaamde 'contaminatie' waarlijk een plaag. Yvan Vanmol, dokter bij De ceuninck - Quick.Step getuigt. “Supplementbedrijven produceren op één productielijn eerst product X en later product Y. Zo kunnen sporen van product X blijven hangen in product Y.”

De cijfers zijn hallucinant. Een studie uit 2013 in The International Journal of Sports Nutrition geeft aan dat tien tot vijftien procent van voedings supplementen verboden producten kunnen bevatten. En het gaat daarbij niet alleen om 'accidentele' vervuiling.

“De supplementenmarkt is niet gereguleerd zoals de farmacie”, zegt Wim Derave, professor inspanningsfysiologie aan de Gentse Universiteit. “Vervuiling' was vroeger soms een bewuste strategie. Een creatinesupplement waarin stiekem ook een beetje anabolen zaten, was in de fitness natuurlijk populairder dan een creatinesupplement zonder.”

Een van de bekende slachtoffers van een vervuild supplement is Iljo Keisse. Hij voerde met succes de verdediging aan na een positieve plas op de Zesdaagse van Gent in 2008. Keisse getuigt over het totale gebrek aan regelgeving dat destijds rond supplementen bestond.

“Veevoeder was toen strenger gereguleerd dan supplementen. Veevoederbedrijven moesten stalen bijhouden van elke batch die de deur uitging. Voor voedingssupplementen gold die richtlijn niet.”

Eigen risico

Contaminatie lijkt dus een heel aannemelijke hypothese en een mogelijke ontsnappingsroute voor De Vuyst. Maar er hoort wel een grote nuance bij. Het verhaal van Keisse dateert van 2008, de cijfers uit Journal of Sport Nutrition van 2013. De supplementensector zou ondertussen een grote omslag hebben gemaakt.

“Er is een IOC-rapport geweest over het gigantische probleem van contaminatie”, zegt Derave. “Dat hebben veel producenten ter harte genomen. Ze hebben gesnapt dat topatleten hun ambassadeurs zijn en dat ze hen niet konden opzadelen met - valspositieve dopingcontroles. De highend-bedrijven die zich nu richten op topsporters laten hun producten allemaal zelf in labo's testen op verboden stoffen. Nu zijn daar labels voor: Informed Choice, Kölner Liste, Het Zekerheidssysteem in - Nederland. Die producten kosten meer, maar zijn dus altijd op voorhand getest.”

De meeste sportteams leggen hun atleten op om dergelijke erkende producten te gebruiken.

“Van ons mogen renners alleen producten van 6d (Belgische producent, red.) gebruiken”, zegt Deceuninckdokter Vanmol. “Als wij toevallig op de kamer een product zien liggen van een andere producent spreken we renners daarop aan: dat is op eigen risico.”

Dat risico is dus best groot.

“Bij erkende producten heb je zekerheid dat er geen contaminatie is”, zegt Hans Cooman, controle-arts bij Nado Vlaanderen. “Producten uit Azië of uit het Oostblok, dat blijft Russische roulette spelen.”

Naam zuiveren

Dat een intelligente renster als De Vuyst onbewust dubieuze supplementen zou gebruiken, is heel onwaarschijnlijk. Atleten doen dat niet.

“We gaan straks met een zestigtal topsporters op olympische stage naar Belek”, zegt inspanningsfysioloog Peter Hespel. “Die weten allemaal zonder uitzondering welke supplementen veilig zijn en welke niet.”

De vraag is dan of er ook bij de erkende, gelabelde producten mazen in het net zijn.

“De labo's waar zij hun producten testen, zijn geen officiële antidopinglabo's”, merkt Wim Derave van de Gentse universiteit op. “Misschien hebben zij niet dezelfde detectiedrempel. Of controleren ze niet op dezelfde waaier aan producten.”

Controle-arts Cooman volgt die stelling, maar geeft ook aan: “Bij mijn weten heeft een erkend voedingssupplement nog nooit tot een positieve plas geleid.”

Als De Vuyst haar verdediging baseert op een 'vervuild' supplement, wordt het hoe dan ook een zware juridische strijd. - Ervaringsdeskundige Keisse getuigt.

“Je lijst alles op wat je hebt ingenomen voor de bewuste test. Je moet op zoek naar batches en lotnummers en van de producent krijg je nul komma nul steun, want die vecht natuurlijk voor zijn reputatie. Je moet wetenschappers vinden die je willen helpen. En elke labotest kost je geld. Dit wens je nog je ergste vijand niet toe. Het is een pijnlijk proces. Mocht Sofie om god weet welke reden toch iets verkeerd hebben gedaan, dan zou ik zeggen: geef dat gewoon toe, het is het niet waard. Maar ook in het andere geval moet je evalueren: hoeveel wil ik persoonlijk en financieel investeren om mijn naam te zuiveren? Verder spreek ik me er niet over uit. Dat heb ik ook geleerd uit mijn zaak: als je alle ins en outs niet voor de volle honderd procent kent, kan je er niks zinvols over zeggen.” (jpdv)

“Producten uit het Oostblok: dat blijft Russische roulette”

N Het Nieuwsblad - 29 Nov. 2019
Pagina 12

* Het Nieuwsblad : Brugge-Oostkust, Aan Gent gebonden, Dender, Waasland, Kempen, Roeselare-Tielt-Izegem, Leuven-Hageland, Mechelen-Lier, Pajottenland, Meetjesland - Leiestreek, Kortrijk-Waregem-Menen, Limburg, Brussel-Noordrand, Oostende-Westhoek, Antwerpen, Vlaamse Ardennen - Gent

Flandrienne van het Jaar Sofie De Vuyst (32, foto) testte positief op lichaamsvreemde steroïden, maar houdt haar onschuld vol. Zo komt straks wellicht de hypothese van het 'vervuilde voedingssupplement' op tafel. Een slap excuus of een pijnlijke realiteit? “Supplementen uit het Oostblok: dat blijft Russische roulette.”

Sofie De Vuyst (32) testte op 18 september positief op 'exogene' of lichaamsvreemde steroïden. Veel meer is over haar zaak niet bekend. Ze won wel al advies in bij advocaat Johnny Maeschalck en lijkt dus van plan om de positieve plas juridisch aan te vechten.

Goed mogelijk dat de piste 'vervuild voedingssupplement' straks op tafel komt. Het is een evergreen bij dopingovertredingen. Cynisch hoeft niemand daarover te doen, want zeker vroeger was zogenaamde 'contaminatie' waarlijk een plaag. Yvan Vanmol, dokter bij Deceuninck-Quick Step getuigt: “Supplement-bedrijven produceren op één productielijn eerst product X en later product Y. Zo kunnen sporen van product X blijven hangen in product Y.”

Eigen risico

De cijfers zijn hallucinant. Een studie uit 2013 in The International Journal of Sports Nutrition geeft aan dat 10 tot 15 procent van voedingssupplementen verboden producten kunnen bevatten. En het gaat daarbij niet alleen om 'accidentele' vervuiling. “De supplementenmarkt is niet gereguleerd zoals de farmacie”, zegt Wim Derave, professor inspanningsfysiologie aan de Gentse Universiteit. 'Vervuiling' was vroeger soms een bewuste strategie. Een creatinesupplement waarin stiekem ook een beetje anabolen zaten, was in de fitness natuurlijk populairder dan een creatinesupplement zonder.”

Eén van de bekende slachtoffers van een vervuild supplement is Iljo Keisse. Hij voerde met succes die verdediging aan na een positieve plas op de Zesdaagse van Gent in 2008. Keisse getuigt over het totale gebrek aan regelgeving dat destijds rond supplementen bestond: “Veevoeder was toen strenger gereguleerd dan supplementen. Veevoederbedrijven moesten stalen bijhouden van elke batch die de deur uitging. Voor voedingssupplementen gold die richtlijn niet.”

Contaminatie lijkt dus een zeer aannemelijke hypothese en een mogelijke ontsnappingsroute voor De Vuyst. Maar er hoort wel een grote nuance bij. Het verhaal van Keisse dateert van 2008, de cijfers uit Journal of Sport Nutrition van 2013. De supplementensector zou ondertussen een grote omslag hebben gemaakt. “Er is een IOC-rapport geweest over het gigantische probleem van contaminatie”, zegt Derave. “Dat hebben veel producenten ter harte genomen. Ze hebben gesnapt dat topatleten hun ambassadeurs zijn en dat ze hen niet kunnen opzadelen met valspositieve dopingcontroles. De high end-bedrijven die zich nu richten op topsporters laten hun producten allemaal zelf in labo's testen op verboden stoffen. Nu zijn daar labels voor: Informed Choice, 'Kölner Liste', 'Het Zekerheidssysteem' in Nederland. Die producten kosten meer, maar zijn dus altijd op

voorhand getest.”

De meeste sportteams leggen hun atleten op om dergelijke erkende producten te gebruiken. “Van ons mogen renners alleen producten van 6d (Belgische producent, nvdr.) gebruiken”, zegt Deceuninck-dokter Vanmol. “Als wij toevallig op de kamer een product zien liggen van een andere producent spreken we renners daarop aan: dat is op eigen risico.”

Dat risico is dus best groot: “Bij erkende producten heb je zekerheid dat er geen contaminatie is”, zegt Hans Cooman, controlearts bij Nado Vlaanderen. “Producten uit Azië of uit het Oostblok, dat blijft Russische roulette spelen.”

De een intelligente renster als De Vuyst onbewust dubieuze supplementen zou gebruiken, is zeer onwaarschijnlijk. Atleten doen dat niet. “We gaan straks met een zestigtal topsporters op olympische stage naar Belek”, zegt inspanningsfysioloog Peter Hespel. “Die weten allemaal zonder uitzondering welke supplementen veilig zijn en welke niet.”

Naam zuiveren

De vraag is dan of er ook bij de erkende, gelabelde producten mazen in het net zijn. “De labo's waar zij hun producten testen, zijn geen officiële antidopinglabo's”, merkt Wim Derave van de Gentse universiteit op. “Misschien hebben zij niet dezelfde detectiedrempel. Of controleren ze niet op de dezelfde waaier aan producten.” Controle-arts Cooman volgt die stelling, maar geeft ook aan: “Bij mijn weten heeft een erkend voedingssupplement nog nooit tot een positieve plas geleid.”

Als De Vuyst haar verdediging baseert op een 'vervuild' supplement wordt het hoe dan ook een zware juridische strijd. Ervaringsdeskundige Keisse getuigt: “Je lijst alles op wat je hebt ingenomen voor de bewuste test. Je moet op zoek naar batches en lotnummers en van de producent krijg je nul komma nul steun, want die vechten natuurlijk voor hun reputatie. Je moet wetenschappers vinden die je willen helpen. En elke labotest kost je geld. Die wens je nog je ergste vijand niet toe. Het is een pijnlijk proces. Mocht Sofie om god weet welke reden toch iets verkeerd hebben gedaan, dan zou ik zeggen: geef dat gewoon toe, het is het niet waard. Maar ook in het andere geval moet je evalueren: hoeveel wil ik persoonlijk en financieel investeren om mijn naam te zuiveren? Verder spreek ik me er niet over uit. Dat heb ik ook geleerd uit mijn zaak: als je alle ins en outs niet voor de volle honderd procent kent, kan je er niks zinvol over zeggen.” (jpdv)

'Producten uit het Oostblok: dat blijft Russische roulette'

ds De Standaard - 29 Nov. 2019
Pagina 32

*De Standaard: West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Vlaams-Brabant/Brussel, Limburg

Wielrenster Sofie De Vuyst testte positief op lichaamsvreemde steroïden, maar houdt haar onschuld vol. Zo komt straks wellicht de hypothese van het 'vervuilde voedingssupplement' op tafel. Een slap excuus of een pijnlijke realiteit?

Wielrennen

Jan-Pieter de Vlieger

Brussel Sofie De Vuyst (32) testte op 18 september positief op 'exogene' of lichaamsvreemde steroïden. Veel meer is over haar zaak niet bekend. Ze won wel al advies in bij advocaat Johnny Maeschalck en lijkt dus van plan om de positieve plas juridisch aan te vechten.

Goed mogelijk dat de piste 'vervuild voedingssupplement' straks op tafel komt. Het is een evergreen bij dopingovertredingen. Cynisch hoeft niemand daarover te doen, want zeker vroeger was zogenaamde 'contaminatie' een plaag. Yvan Vanmol, dokter bij Deceuninck-Quick Step getuigt: 'Supplementbedrijven produceren op één productielijn eerst product X en later product Y. Zo kunnen sporen van product X blijven hangen in product Y.'

Eigen risico

Een studie uit 2013 in The International Journal of Sports Nutrition geeft aan dat tien tot vijftien procent van voedingssupplementen verboden producten kunnen bevatten. En het gaat daarbij niet alleen om 'accidentele' vervuiling. De supplementenmarkt is niet gereguleerd zoals de farmacie, zegt Wim Derave, professor inspanningsfysiologie aan de Gentse Universiteit. 'Vervuiling was vroeger soms een bewuste strategie. Een creatinesupplement waarin stiekem ook een beetje anabolen zaten, was in de fitness natuurlijk populairder dan een creatinesupplement zonder.'

Een van de bekende slachtoffers van een vervuild supplement is Iljo Keisse. Hij voerde met succes die verdediging aan na een positieve plas op de Zesdaagse van Gent in 2008. Keisse getuigt over het totale gebrek aan regelgeving dat destijds rond supplementen bestond: 'Veevoeder was toen strenger gereguleerd dan supplementen. Veevoederbedrijven moesten stalen bijhouden van elke batch die de deur uitging. Voor voedingssupplementen gold die richtlijn niet.'

Contaminatie lijkt dus een zeer aannemelijke hypothese en een mogelijke ontsnappingsroute voor De Vuyst. Maar er hoort wel

een grote nuance bij. Het verhaal van Keisse dateert van 2008, de cijfers uit Journal of Sport Nutrition van 2013. De supplementensector zou ondertussen een grote omslag hebben gemaakt. 'Er is een IOC-rapport geweest over het gigantische probleem van contaminatie', zegt Derave. 'Dat hebben veel producenten ter harte genomen. Ze hebben gesnapt dat topatleten hun ambassadeurs zijn en dat ze hen niet konden opzadelen met valspositieve dopingcontroles. De high end-bedrijven die zich nu richten op topsporters laten hun producten allemaal zelf in labo's testen op verboden stoffen. Nu zijn daar labels voor: Informed Choice, Kölner Liste, Het Zekerheidssysteem in Nederland. Die producten kosten meer, maar zijn dus altijd op voorhand getest.'

De meeste sportteams leggen hun atleten op om dergelijke erkende producten te gebruiken. 'Van ons mogen renners alleen producten van 6d (Belgische producent, red.) gebruiken', zegt Deceuninck-dokter Vanmol. 'Als wij toevallig op de kamer een product zien liggen van een andere producent spreken we renners daarop aan: dat is op eigen risico.'

Dat risico is dus best groot: 'Bij erkende producten heb je zekerheid dat er geen contaminatie is', zegt Hans Cooman, controlearts bij Nado Vlaanderen, dat instaat voor het antidopingbeleid in Vlaanderen. 'Producten uit Azië of uit het Oostblok, dat blijft Russische roulette spelen.'

Dat een intelligente renster als De Vuyst onbewust dubieuze supplementen zou gebruiken, is zeer onwaarschijnlijk. Atleten doen dat niet. 'We gaan straks met een 60-tal topsporters op olympische stage naar Belek', zegt inspanningsfysioloog Peter Hespel. 'Die weten allemaal zonder uitzondering welke supplementen veilig zijn en welke niet.'

Naam zuiveren

De vraag is dan of er ook bij de erkende, gelabelde producten mazen in het net zijn. 'De labs waar zij hun producten testen, zijn geen officiële antidopinglabs', merkt Derave op. 'Misschien hebben zij niet dezelfde detectiedrempel. Of controleren ze niet op dezelfde waaier aan producten.' Controlearts Cooman volgt die stelling, maar geeft ook aan: 'Bij mijn weten heeft een erkend voedingssupplement nog nooit tot een positieve plas geleid.'

Als De Vuyst haar verdediging baseert op een 'vervuild' supplement wordt het hoe dan ook een zware juridische strijd. 'Je lijst alles op wat je hebt ingenomen voor de bewuste test. Je moet op zoek naar batches en lotnummers en van de producent krijg je nul komma nul steun, want die vechten natuurlijk voor hun reputatie. Je moet wetenschappers vinden die je willen helpen. En elke labotest kost je geld. Die wens je nog je ergste vijand niet toe. Het is een pijnlijk proces. Mocht Sofie om god weet welke reden toch iets verkeerd hebben gedaan, dan zou ik zeggen: geef dat gewoon toe, het is het niet waard. Maar ook in het andere geval moet je evalueren: hoeveel wil ik persoonlijk en financieel investeren om mijn naam te zuiveren? Verder spreek ik me er niet over uit. Dat heb ik ook geleerd uit mijn zaak: als je alle ins en outs niet voor de volle honderd procent kent, kan je er niks zinvols over zeggen', besluit ervaringsdeskundige Iljo Keisse.

Jan-Pieter de Vlieger